

לב.

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

מסורת הש"ס

פ א ב מיי פייז מהל
מחלות אסורות הלי
כה סמג (עשן מח) זל
לנאון קמח טושע ייז
סימן קיד טעף ד:
פ א (מיי) טס סמג טס
טור טשע ייז סימן
קב טעף יז:
צ ד (מיי) טס סמג טס
(טור) טשע ייז סימן
קל טעף ח):
(ליחא) טור טשע יז
סימן קב טעף יז
שכתבו חרסין שכלנו יין
וכו' לא המירו כלל מדין
למקור בזה דרשה המטה
יזע' טשע יין

רבינו חננאל (המשך)

מן הינות שלנו. מהו
לשלח באותם החיטים
שכבר שר במים אותם
אלה נשאר (ב) בל קין
כפי המטה דבר בקיום
שר של עובדי כוכבים
שיר דבר אחר הוא
והוא החרש שרי אותו
החרש כעשירי או אסיר
ייתן ויהי רעיון זה
אסור וד שרי: **מתיב**
הדרדורין פי חיות של
עץ הרקובות תרגום
של חמת מים אסיר
דומיא של עובדי כוכבים
ישראל כנס באלו
הדרדורין הרקובות אלו
בשתיה ומותר כהנא.
הענין ששמן בן גזאל
לפינו של בן גזאל
של בן גזאל ששה
ממנו עבד אל הודו לו
נודות של עובדי כוכבים
לעשות מות שיחין
החומר והא נודות הלו
דרדור בקיום על ידי
הוא עובד ושענין
רקובי דאסירין. ופרקי
ורבא מדרה שמא יבקע
במלא יין של עובד
כוכבים ויטלנו או הקרוע
ויתפרט על גבי נדו
שנמצא משמש לגיסו
אילו החיטין שכבר
של צרכן אל
עצלו למלאכה. לל
אני דרבן גמליאל
שהו ולרבן גמליאל
לל והנתן בן
של גמליאל הוא
(ג) ששה אלו הודו
לו ופרקין לעולם בן
גמליאל שהו והא לא
הודו לו כיון שיתחיל כלומר
הסיעה הענינים אצלו
לחקק עליו אבל בן
מדרה לו ושטה הוא
כמו אביו. איכע תימא
תני כי ר"ג אביו
ששהו גודע אחר
עליו ואמר (לו
לאביו) דלא אביו הן
אבל של ר"ג אביו
ששהו: **ועודות** לבובין.
ת"ר איהו עבד לבוב לו
שקדועו עבד גלכ וקדוק

(א) לכאורה דברי רבינו אלו
נאמרו בצדק כיין דמיייר שכבר
שם שראש בנים ולא נאשר בהם
יין לא שייך חסור רואה
בביתו ו"ע. (ב) נראה דג"י
אחרת ה' לו לרבינו ו"ל
בביתא השניה דשמעון בן
גודע העיד דכנו של ר"ג הוא
שם.

ה'א' חלל דשיכרא דארמאי אסור ב'. הלך לריק ליהר נשכר
דנש שקוין מ"ט לצדוק אס מטילין צו שמר יין להעמיד
מנהר די ים מקומות שעושין כן ולא ודאי הוא אסור: **ומאוצר** שרי
דמסרא קא סרי. הלך נראה דמותר לקנות כל מיני משקה מן העובדי
כוכבים כגון יין תפוחים ומי תותים
וצלצד שיראהו ישראל מושך מן
החצית ואפילו דמיהו יקרים יותר מן
היין דודאי לא עירבו יין בחצית החצית
דמסרא קא סרי אבל אס לא ראהו
מושך מן החצית או הדבר מתחלק
במשקה היקר מן היין ואסור שמה
עירב צו יין להשתכר ולהרויח אבל
אס היין יקר אין לחוש שמה עירב
צו יין להשכר כדלאמרין לקמן (דף
לה) קיסתא דמורימא בלומא דמיא
דחמרא בארבעה לומי והא דמיא
בתוספתא יין תפוחים מן האורז מותר
היה נמכר בשוק אסור מפני שמודייק
פירוש מערבין צו יין היינו דוקא
במקום שהוא צולז ואין לאסור מטעם
שמשימין המשקה בחצית שהיה צו יין
נשך דהא אמריין לקמן דשיי למרמי
ציה " (חמרא) ושיכרל: **והא הבא**
דרוצה בקיבום ע"ד ר"א וקתני דאסור.
תימה אדמומיז מבציתת לותיב
ממתנימין דתנן גודות העובדי כוכבים
וקנקייהם ויין של ישראל כגוס בהם
אסורים ואיסורן איסור הנאה דברי
ר"מ והא הכא דרואה בקיבום על ידי
ד"א הוא ולא משום יין הנצלה בהם
כלל וקאמר מ"מ דאסורים בהנאה
הקנקייהם אף למכרן לעובדי כוכבים
והכא ליכא לשנויי שמה יבקע וילך
ויתפרנו כו' דקתס קנקייהם הם של
חרס ואינם ראויים למכור ואין לומר
דס"ל כרצנן דמתירים דע"כ לא שרי
אלא קנקייהם משום דלא חזו ליה
הגוס בהם אבל חרס הדרייני דחזו
לשמותו צמים אפי' רבנן אסרי וי"ל
דאסורים ואיסורן איסור הנאה לא
אין

בני כבשים לאמר רבי יוחנן אפילו ידוע שנתן ^(א) בהם עובד כוכבים
אחיה ומשני ההם ידיע ממנן הכא לא ידיע ממנן ואי בנקנים אסור
אחיה אלף ודאי קנקנים לר"מ נמי שרי בהנאה והא דקאמר אסורים
במחך הקנקן אבל מבציתא פריך שפיר לפי סברתא שהיה סובר כמו
אמא יבקה נדור ויתפרטו ע"ג נדור ויתן יין הנבלע בעור טעם ציינו
ואסור מ"ש מקנקנים דשרי דהא רואה בקיומו ע"י ד"א הוא ומסיק
לפיו שמשמע דמאן דאסר לא אסר רואה בקיומו ע"י ד"א אלף בחסם
במחך הקנקנים בהנאה למכרן לעובדי כוכבים ולא תקשי לקמן להדיא
במחך הקנקנים להיות נפלט והוי כמו בעין אבל יין למחך הכבשים
קנקנים דאסור בהנאה לר"מ מפני יין הקנקן הנבלע בו אלף ודאי
ש"ו אבל יין מתבטל בין הכבשין ולא ידיע ממנו וצשמעתי ה"נ לא
נמטה או לעשות שטיחין אבל למכור לעובדי כוכבים לכונו בהן יין
קיומו ע"י ד"א וממנו" הנני דאסר קנקנים לר"מ בהנאה היינו דוקא
לפיו או לאסור כרעי משום לעולם אימא לך דשרי ומתביז מבציתא
ש"ס קנקנים דשרי דאין ענין קנקנים לרואה בקיומו דהא מאן דשרי
תאפי' למאן דשרי ברואה בקיומו ע"י ד"א מ"מ אסור להשתמש
באסר כל כך בחסם הדרייני אפילו לסמוך כרעי המטה כ"ש שהיה ^(ה)
וה"נ יין של ישראל להיות מותר בהנאה ומסיק ההם לימיה לאיסורא
פירוש זה משמע דמאן דאסר אסר כל רואה בקיומו לכל שום תשמיש
לעשות שום תשמיש ככלים הבלועים מתוך צפסח משום דהא רואה
בעיניה וכו' משמע היכא דליכא איסורא בעיניה לא מתקרי בהנאה
לר"מ להשיב במחך דבר יבש כגון תבואה וכן קדירות האסורות משום
וודי ל"ה. לכאורה משמע דהוא רש"ג דקאמר לעיל אסור לעשות
אחיה הוא וקני של רבי וכו' הוא רבי חנינא בן גמליאל אחי רש"ג אצ"ו
בן גמליאל היה דודו של רבי מש"ה קאמר ההם דר"א קשיש מיניה
למנו עיני עוללה לנפשי וגו' אלף ילדים היו לבית אבא ולא נשמייר
זה היה רש"ג הוקן אצ"ו של ר"ג דיננה שהוא וקני של רבי:
הכלה

דורדיא. שמרים: ומאזר. אם הביאו מן האזר מכלי העשוי לקיים: מפרסא פרי. מפרסא כשמהסין אותו: של אדריינוס קיסר. כשיוכל צבאניסות מוליכן עמו: צבולה שלא נעצרה. והיה כל כמה קיים והואילתו ביין זה ונעשה חזק: גולפי. כלי חרס: חירוי. חדשים דמייני: ודרו צבאניס: נושאין עמחן: אפרו להו. שרין אותן במים: ראשון יין משוכה שלנו: יין כשלישי שלהן. כשהוא שריו ג' פעמים במים היו המים השלישיים משוכחין ביין שלנו: ע"י ד"א. ישראל רזה צבאניס של יין נסך ולא צבאניס אלא צבאניס החרס ולסמיכה: הדדוריס. לגינין קטנים: רוקבאות. מתרומה של חמת^א רוקבא והן של עור: פן גודא: שטיחין. צבאניס^ב. והא הכא גבי שטיחין ^א דליו רזה צבאניס של יין וקמי אסור: ויעלנו. לשטיח מעל החמור: ויפטרנו צנודו. ויתן לנו של עובד כוכבים טעם ציניו של ישראל: גודע לחוד וגודא לחוד. לזה לא הודה ולזה הודה אחרי כן: ששקעו שלו כנגד הלב. שכן דרך עובד כוכבים להוציא דרך אותו קרע הלב של שור מחיים: וקדור. קדור כנקב עגול: יש עליו קיורט דס. גלדי צלע^א קרועט^א: אסור. צידוע שמחיים נקרע: אין

דבר אחר וקתני דאסור^א וליטעמך קנקנים של עובדי
מאי שנא גודות ומ"ש קנקנים^ב אמר רבא גזירה
ויתפרנו על גבי גודו ולמ"ד רוצה בקיומו על ידי ד"א א
אמר לך התם ליתיה לאיסוריה בעיניה הכא איתיה
הודו לו: ורמינהי יין הבא ברוקבאות של עובדי
ומותר בהנאה העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ר
בעכו והודו לו מאי לא הודו לו דקאמר התם כל סייע
איבעית אימא גודא לחוד וגודע לחוד: ועורות לבובין
לכוב כל שקרוע כנגד הלב^ג וקדור כמין ארובה יש

ואסאורין דנקט קאי איינות דנודות וקנקנים תדע מדמקשה לקמן (דף יא) לתוכו יין או חומץ מותר ופריך מ"ש ממוריים לרבי מאיר דאסור בריבי מאיר ליפרוך מ"ש מקנקנים דלא ידע ממנן ואסר רבי מאיר בלשון רבים דמשמע הנודות והקנקנים לא קאי אלא איין שבתוך הנוד ששאוסר רשב"ג לעשות שטיחין שיאסרם גם בשאר הנאות ומסיק גוררין והואת ספרים דגרסי בזה הך שנויא ולת"ד רואה בקיומו ע"י דבר אחרס ההסם ליכא לאסורא בעיניה הכא איתיה לאיסורא בעיניה ולפי אהרס הדרייני מנחם לאיתיה לאסורא בעיניה עוד ש לפרס לעלוס דר"ר דבנשין דיש לחלק דבקנקנים היינו טעמא דאסור שדרך של יין הנכנס בעין תדע דלא מקשה גבי כבשים מ"ש מין של ישראל הכנסם ללהי אסור דכיון שגוף היין נפלט בשל ישראל הוי כמו בעין וידיע סמאי מותיב ממתני' דנהי דרואה בקיומו שרי היינו כגון לסמוך כרעש שרורא העובד כוכבים בקיומו לנורף היין לעולם אסור דאין זה רואה למכור לעובדי כוכבים דודאי ישימו בו יין אבל להשתמש להנזיע שם דאסור בהדיא לעשות שטיחין לחמור ולפי זה אין לגרוס ולתמן דאסור שרי אפילו למכור לתת לתוכו יין דמותר בהנאה וא"כ היה לו לתקן בלשון א"כ מ"ש קנקנים ומיהו יין ליכא דמותר ור"ה (ד) אפילו לתמן לאסור קנקנים בהנאה לגמרי ומ"ש קנקנים דשרו רבנן אף להנזיע בעיניה ולכן מותר בהנאה אבל חרס הדרייני איתיה לאיסורא בעיניה ולא ופסקינן הלכתא כמאן דאסר הלכך יש פוסקים דלרין ליהר שלא בקיומו ע"י ד"א אבל אינו נראה לר"ת מדקאמר התם לימיה לאיסור ומכאן פסק ר"ת דקדירות הבלועות מנכר בחלו ע"י שנכבשל בהם שחמץ בפסח מותר לתת לתוך דבר יבש אבל דבר לח לא: **אבר** בנו שטיחין משור' יהושע בן פוספאי קאמר וליה לא ס"ל אי נמי ר"ג דרבינו הקדוש וכן משמע בפ"ק דנדה (דף טז) ושם ד"ה (והא) דרבי חני טובא והא דלמרינן ספ"ד דטובה (דף טז): שרשב"א היה קורא על מהם אלא אני כאן וכן אחי אצל בעסיא משמע שלא היה לו שום

(א) מדברי הר"ש בספר
מוכח דלא גרים לנ' מצינו
הללן, (ב) [מוספתא פ"ה
ה"ד, (ג) מדברי מוס' גראה
לג'ג ליה, (ד) [מוסף פ"ה
ה"ג, (ה) [גיר' הערוך
וקדוד, (ו) [בראשית כא],
(ז) מהר"ם מ"י,

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומ"ש קנקים
אלא אמר רבא:
(ב) רש"י ד"ה שטיחן
דירוצה קמיוס ע"י צ"י
ד"א וקתני דאסור כל"ל
ומיבט דאיט נמחק:
(ג) תוס' ד"ה והא וכו'
אפילו ידוע שנתן עובד
טובים לתוכן יין כל"ל
ומיבט בהם נמחק:
(ד) בא"ד וי"פ לתאן
דאסר כל"ל ומיבט אפילו
נמחק: (ה) בא"ד כ"ש
שהם לו אסור:

לעזי רע"י

בשטיל"ש. אוכפים.
קרושט"א. גלד (בעור,
אחרי פצע).

מוסף רש"י

כל שקרוע כנגד הלב.
שנוקבין כנגד הלב קרע
עגול ודרך אותו נקב
הוא לאו האימורין והקטירוס
לעבודת כוכבים ותקרובת
עכו"ם אסור בהנאה
(תמורה כה.).

רבינו חננאל

חלא דשיכרא דארמאי
אסי ומכריב ביה דורדיא
דער נסן אמר כי
איש מאוצר שרי דאם
איתא דעריב ביה מיטא
הוה חרי: (רושן) חרי
יחיתא הוה חזקה למעבד
מזוואת ובעלה חרי
סני למעבד מזוואת
אתא מסכן ורובא קומי
ואל אריגיתא בעלה
אטמרתיה בעליית' תבת
קומי בעלה ואל ודמן
אלא אתא חזיקא
מהוואת למיכל אימר
תבעל בעא למיכל מהוואת
תבעל' טעמיה חזיקא
שרי הוואת דבעליית'
צווח ליה אל תיכול
ואינו אסור משום ייחוד
דימכי כי נאפו דרי
בידיה מוני דאל חשיד
ברם אל חשיד אריגא;
הדרינסי. הדרינסי
חיסר טעג גפריס בקירקע
תחלה חרי עבדה
משעל עבדה וטעמיה חרי
להוואת חמרא גופלא
חזירי ומייצי להמרא סני
ספוג וזכר וליה חכספי
דרי ליה להבחייוו וכל
חרי דמטי' חרי
מהוואת חזירי ושרי חרי
והוה חריא מאותן תחסיק
חרי חזק. השלישי חרי
שי שררה אותן במים
ועם נפמסי ושרה חרי
ספעם השלישית חרי ועוד